

[Albrechtsen]

Jeg synes, det er en højst mærkværdig måde, hr. Arentoft kan opgøre tilliden eller mistilliden på. I øvrigt var nogle af de mennesker, hr. Arentoft nævner, aktivister, som kom om bord på »Iowa« i forsøg på at gøre opmærksom på atomvåbnene, så det var i hvert tilfælde ikke dem alle sammen, hr. Arentoft umiddelbart kunne tage til indtægt for sin sag. Men jeg tror egentlig, at mange af dem kom, fordi skibet var meget interessant at se, uanset hvad man mener om atomvåben. Mange af dem er sikkert ligesom jeg stærkt imod disse atomvåben og imod, at skibet skulle være der. Jeg kender som sagt nogle af dem, der var om bord, og som vitterlig har den samme opfattelse af det som jeg, og derfor synes jeg ikke, hr. Arentoft kan bruge den beregning til noget som helst.

(Kort bemærkning).

Arentoft (KF):

Når vi begge to har været dernede, har vi nok også begge to haft lejlighed til at tale med mange mennesker. Jeg havde i alle tilfælde lejlighed til at tale med rigtig mange, og de sagde: vi er her for at vise, at vi ikke er bange, og vi tror på, at der ikke er atomvåben om bord, når det er blevet sagt. Det tager jeg stadig væk som et bevis på, at det er rigtigt.

Thoft (SF):

Selvfølge­lig overtræder USA det danske forbehold om, at der ikke må befinde sig atomvåben og kemiske våben om bord på skibe i dansk havn. Sådan hører man politikere sige ved uofficielle lejligheder, og sådan hører man såmænd også militærfolk sige. Selvfølge­lig gør de det, og selvfølge­lig har de ret, for hvis Danmark krævede reglerne overholdt, sådan som New Zealand gør det, ville amerikanerne selvfølge­lig blive lige så stik tossedede på lille Danmark, som de er på New Zealand. Alene dette, at USA ikke er fornærmet på lille Danmark, gør selvfølge­lig, at der må være en grundlæggende forskel på den danske og den newzealandske holdning, og hvilken anden forskel skulle der være, end at Danmark ikke kræver det overholdt, og at amerikanerne bryder det?

Man bryder det også af den grund, at russerne, hvis man ikke gjorde det, selvfølge­lig ville vide, at skibe, der lagde til i dansk

havn, var uden atomvåben og uden kemiske våben. Hvis man skal fastholde den usikkerhed, som er en væsentlig del af terrorbalancen, er man selvfølgelig nødt til i hvert fald en gang imellem at overtræde reglerne. Når USAs mest moderne krydsere lægger til i danske havne, savner vi totalt en begrundelse for, at de ikke skulle medføre deres mest moderne og mest effektive militære isenkram, så meget desto mere som kampvarslene for skibene er langt kortere end for tilsvarende våbentyper på land.

Netop derfor er det så afgørende, at dette forslag bliver vedtaget. Det er kommunerne, som har ansvaret for befolkningens sikkerhed, og det er derfor også kommunerne, som bør have kompetence til at spørge disse skibe, om de medfører atomvåben, og – hvis man ikke kan få svar på det – at nægte dem tilladelse til at anløbe.

Det er sådan, at skibe, der medbringer de mest farlige våben – og det gælder ikke bare kemiske og atomare våben, men også konventionelle sprængstoffer – kommer til at betyde en afgørende trussel imod civilbefolkningen, for skibene ligger lige midt i bycentrene. Det, der er kendetegnet ved havnen i Århus, havnen i Ålborg og havnen i København, er jo, at den ligger lige i centrum. Hvad sker der, hvis fummelfingerethed, uheld, brand, terroristangreb osv. medfører, at der slipper giftskyer eller plutoniumskyer løs, eller skaber en gigantisk eksplosion, hvis vi forestiller os, at det er konventionelle sprængstoffer, det går galt med? Hvad sker der, hvis der sker en katastrofe? Det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for katastrofeberedskabet, men kommunalbestyrelsen kan ikke få lov til at sige til disse skibe, at de skal blive væk.

Forsvarsministeren gjorde meget ud af at fremhæve, at det ikke er kommunalbestyrelsens opgave at føre udenrigspolitik, men efter min mening er der ikke her tale om udenrigspolitik; der er tale om, at befolkningen skal kunne føle sig sikker, og at de myndigheder, som har til opgave at sørge for befolkningens sikkerhed – her kommunalbestyrelsen – selvfølge­lig også skal have sådanne midler i hænde, at folk kan føle sig trygge, så myndighederne kan leve op til det ansvar, de har.

Hvis der er tale om en særlig farlig kommerciel last, kan havnemyndighederne for-